

- a) wystrzał armatni lub inną detonację, dawane w odstępach około 1 minuty,
- b) nieprzerwany dźwięk dawany za pomocą dowolnego przyrządu mgłowego,
- c) rakiety lub pociski, wyrzucające czerwone gwiazdy, wystrzeliwane pojedynczo w krótkich odstępach czasu,
- d) sygnał składający się z grupy (SOS) nadawany znakami Morsego za pomocą radiotelegrafu lub jakiegokolwiek innego sposobu sygnalizacji,
- e) sygnał nadany za pomocą radiotelefonu, składający się z wypowiedzianego słowa „Mayday”,
- f) sygnał flagowy wzywania pomocy NC według księgi międzynarodowych sygnałów morskich,
- g) sygnał składający się z czworokątnej flagi i z kuli lub innego przedmiotu o kształcie zbliżonym do kuli, umieszczonego nad lub pod flagą,
- h) płomień na statku (jak np. paląca się beczka smoły, oleju itp.),
- i) raketę spadochronową palącą się czerwonym płomieniem.

Zakazuje się używania któregokolwiek z powyższych sygnałów w celu innym niż dla wskazania, że statek lub wodnosamolot znajduje się w niebezpieczeństwie, oraz używania wszelkich sygnałów, które można by pomylić z sygnałami wymienionymi wyżej.

U w a g a: Dla użytku statków znajdujących się w niebezpieczeństwie przewidziany został sygnał radiowy, który uruchamia automatycznie urządzenia alarmowe innych statków, zapewniając w ten sposób zwrócenie uwagi na sygnały lub depeche wzywania pomocy. Sygnał ten składa się z serii dwunastu kresek nadawanych w przeciągu jednej minuty, z tym że każda kreska trwa cztery sekundy, a przerwa pomiędzy następującymi po sobie kreskami trwa jedną sekundę.

P r a w i d ł o 32.

Wszystkie komendy dawane sternikowi powinny mieć następujące znaczenie: „prawo ster” oznacza: położyć pióro steru w prawo; „lewo ster” oznacza: położyć pióro steru w lewo.

208

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

z dnia 2 września 1954 r.

w sprawie stosowania przez jednostki pływające Marynarki Wojennej i Wojsk Ochrony Pogranicza międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu.

Na podstawie art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o bezpieczeństwie statków morskich (Dz. U. z 1938 r. Nr 46, poz. 376) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy międzynarodowe o zapobieganiu zderzeniom na morzu zawarte w załączniku do rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1954 r. w sprawie przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Dz. U. Nr 44, poz. 207) stosuje się do wszystkich okrętów i pomocniczych jednostek pływających Marynarki Wojennej i Wojsk Ochrony Pogranicza od dnia 1 stycznia 1954 r.

§ 2. 1. Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenie „okręt” oznacza każdy okręt i pomocniczą jednostkę pływającą Marynarki Wojennej i Wojsk Ochrony Pogranicza.

2. Powołane w niniejszym rozporządzeniu prawidła, ustępy i punkty bez bliższego określenia oznaczają prawidła, ustępy i punkty międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu, wymienionych w § 1.

§ 3. Na podstawie prawidła 13 ustala się następujące zasady dotyczące umieszczania i stosowania na okrętach dodatkowych świateł zespołowych lub sygnałowych oraz liczby, miejsca zamocowania, zasięgu lub łuku widoczności świateł albo znaków na okrętach:

- 1) okręty o długości większej niż 45,75 m (150 stóp) mogą nie nosić światła określonego w prawidło 2 ust. a) pkt ii), obowiązane są jednak nosić światło określone w prawidło 2 ust. a) pkt i);
- 2) światło wymienione w prawidło 2 ust. a) pkt i) może się znajdować niezależnie od szerokości okrętu na

wysokości mniejszej niż 6,10 m (20 stóp) ponad kadłubem (mniejszej niż określona w prawidło 2 ust. a) pkt iii), jednak powyżej świateł burtowych określonych w prawidło 2 ust. a) pkt iv), v);

- 3) okręty zajęte trałowaniem mogą nosić światła i znaki określone w prawidło 4 ust. c);
- 4) okręty, które nie mogą nosić świateł określonych w prawidło 11 ust. a), b), powinny — niezależnie od długości okrętu — nosić dwa białe światła świecące dookoła widnokregu, widzialne z odległości co najmniej 2 mil; jedno z tych świateł powinno być umieszczone na rufie okrętu na wysokości większej niż 1 m ponad kadłubem, a drugie — na dziobie okrętu na wysokości większej niż światło na rufie;
- 5) w zespole okrętów znajdujących się w drodze lub stojących na kotwicy jeden z okrętów może nosić białe światło świecące dookoła widnokregu, umieszczone na szczycie masztu niezależnie od innych przepisanych świateł;
- 6) w zespole okrętów stojących na kotwicy jeden lub kilka okrętów może nosić jedno niebieskie światło świecące dookoła widnokregu, umieszczone na reł masztu niezależnie od innych przepisanych świateł;
- 7) okręty idące w zespole jeden za drugim, z wyjątkiem ostatniego okrętu zespołu, mogą nosić oprócz światła rufowego określonego w prawidło 10 ust. a) jedno lub dwa dodatkowe białe światła świecące prosto w tył w sektorze około 10°, umieszczone powyżej światła rufowego i w płaszczyźnie symetrii okrętu;
- 8) okręty Wojsk Ochrony Pogranicza, pełniące służbę graniczną, w celu zatrzymania innego statku nadają białym światłem według kodu Morsego literę „K”

lub podnoszą na maszcie flagę „K” według międzynarodowego kodu sygnałów a oprócz tego w nocy zapalają dwa zielone światła świecące dookoła widnokregu, umieszczone na maszcie jedno nad drugim w odległości około 1 m. jednak nie niżej niż 0,5 m nad światłem białym określonym w prawie 2 ust. a) pkt i); sygnał ten oznacza: „służba graniczna — zastopujcie natychmiast wasze maszyny”;

- 9) niezależnie od innych przepisanych świateł i znaków okręty prowadzące strzelanie w nocy noszą na masz-

cie czerwone światło, świecące dookoła widnokregu i umieszczone ponad światłem białym określonym w prawie 2 ust. a) pkt i); okręty prowadzące strzelanie w dzień podnoszą czerwoną flagę na widocznym miejscu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. *St. Popławski*
Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

209

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA ORAZ ROLNICTWA

z dnia 27 sierpnia 1954 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 16 października 1953 r. w sprawie zezwoleń na wyrób surowców farmaceutycznych, leków gotowych i artykułów sanitarnych.

Na podstawie art. 11 ust. 2 i 3 oraz art. 13 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Zdrowia oraz Rolnictwa z dnia 16 października 1953 r. w sprawie zezwoleń na wyrób surowców farmaceutycznych, leków gotowych i artykułów sanitarnych (Dz. U. Nr 48, poz. 238) wprowadza się następującą zmianę:

w § 8 wyrazy „po upływie sześciu miesięcy od dnia jego wejścia w życie” zastępuje się wyrazami „z dniem 31 grudnia 1954 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 16 maja 1954 r.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*
Minister Rolnictwa: w z. *C. Domagała*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127 w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalinogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów Warszawa ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3